

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra KALANUS (1853?)

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, III. Bind", i Paludan-Müller, Fr.: *Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, III. Bind*, udg. af CARL S. PETERSEN , 1909, s. 59. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-paludanm03-shoot-idm140319431620992/facsimile.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, III. Bind

- I Panden træder dobbelt stærkt nu frem,
 Og naar han kaster Hovedet tilbage
 Og ryster efter Skik de lange Lokker,
 Sees tydelig et Dobbeltlug i Brynet.
- MELEAGER. Ja, der for Livstid har ham Staalet mærket.
 Men ei ved dette Mærke det forblev;
 Thi flere Saar, og meer Besvær og Møie
 Har dette Tog til Indien skaffet ham,
 End alle fordums Krige.
- NICANOR. Det man hører
 Fra hver en Kant. Selv her imorges traf jeg
 En lille Page, der mig underholdt
 Om al Jer indiske Bedrift og Nød;
 Men Meget i hans Snak lød høit utroligt.
 Han til Exempel om en Regn forlalte,
 Der i halvfjedsindstyve Døgn holdt ved,
 Saa ikke blot I vaade blev — forstaaer sig —
 Men saa Jer Klæderne paa Kroppen raadned,
 Og tidt I nøgne glk i Hjelme og Pandsler.
- MELEAGER. I dette Punkt hans Ord var nøgen Sandhed,
 Og du gjør vel, om du dig mærker Tingen;
 Thi denne Regn, der løste op i Pjalter
 Soldatens Klæder og hvert Telt i Leiren,
 Den — meer end Hærens lydelige Ønsker —
 Lød Kongen vende om, og standse med
 Sit Tog mod Ganges og det fjerne Østen.
 Om denne Sag var Meget at berette;
 Men det er Lønningsdag — Soldaten venter,
 Vi træffes vel engang imorgen.
- NICANOR. Stop!
 Jeg holder fast dig. Lad Soldaten vente,
 Desbedre smager Brødet. Naar som du
 Man kommer langveisfra, maa man fortælle.
- MELEAGER. Og høre paa en gammel Vens Fortællinger.
- NICANOR. Du traf det, gamle Ven! I al den Tid,
 I Andre borte var, for lidt jeg snakked,
 Saa jeg af Tausshed ordenlig blev syg.
 Ved Eders Hjemkomst læstes først min Tunge,
 Der næsten tørret ind var til en Pind.
- MELEAGER. Til Lykke med din Cuur.
- NICANOR. Den vel maa lykkes,
 Ved det uendelige Talestof,
 Som Kongens seneste Bedrift os skaffer.
 Ved Zeus, vor Alexander er en Helt!
 Jeg har nu kjendt ham fra en lille Dreng,
 Og altid bedr' og bedre han sig arter.